

ILLUSTRERT STANDARD FOR CARDIGAN WELSH CORGI

GODKJENT AV NKK's STANDARDKOMITE, MARS 2008

**Laget av the Cardigan Welsh Corgi Club of America
Utgitt av Norsk Welsh Corgi Klubb**

med tillatelse fra the CWCCA

Dedikert til Cardigan Welsh Corgi, lojal følgesvenn og utrettelig arbeider, og til dens oppdrettere, i fortid, nå og i framtiden.

Norsk Welsh Corgi Klubb presenterer denne Illustrerte Standarden, oversatt fra The Cardigan Welsh Corgi Club of America's Illustrated Standard of the Cardigan, som et hjelpemiddel for å fremme bedre forståelse av cardigan welsh corgi.

INNHOLD

Den ideelle Cardigan Welsh Corgi - hannhund	s 1
Helhetsinntrykk	s 1
Den ideelle Cardigan Welsh Corgi - tisper	s 2
Størrelse, proporsjoner og masse	s 2-4
Hode	s 5-6
Ører	s 7
Skalle	s 8
Snuteparti	s 9
Hals, overlinje, kropp	s 10-12
Skjelett, sett fra siden	s 13
Farger hos cardigan	s 14-15
Hale	s 16
Forpart	s 18-22
Bakpart	s 23
Pels	s 24
Farge	s 25
Bevegelser	s 26-27
Temperament og diskvalifiserende feil	s 28

Standarden som er brukt i dette heftet er FCI's godkjente oversettelse av den britiske originalstandard. Rekkefølgen av punktene følger imidlertid den amerikanske standarden. Standarden står med tykk skrift. Under, i normal skrift, står den amerikanske standarden og kommentarene fra CWCCA. NWCK takker CWCCA for tillatelse til å dra nytte av alt arbeidet deres medlemmer har lagt ned i å utarbeide denne Illustrerte Standarden. Illustrasjonene er laget av Jeanne Flora, oversettelsen er gjort av Anne Indergaard.

HISTORIKK

Selv om de to corgi-rasene deler navn og hjemland, er de forskjellige både av opphav og utseende.

Cardigan regnes for å være den eldste av de to og har nære slektsbånd til dachslignende hunder som kom til Wales med kelterne for mer enn 3000 år siden.

Den har vært krysset med andre gjeterhundraser opp gjennom tidene, den største arven fra dette kan sees i rasens utallige fargevarianter.

I starten konkurrerte de to rasene om ett sett certificat, først i 1934 anerkjente the Kennel Club dem som to separate raser.

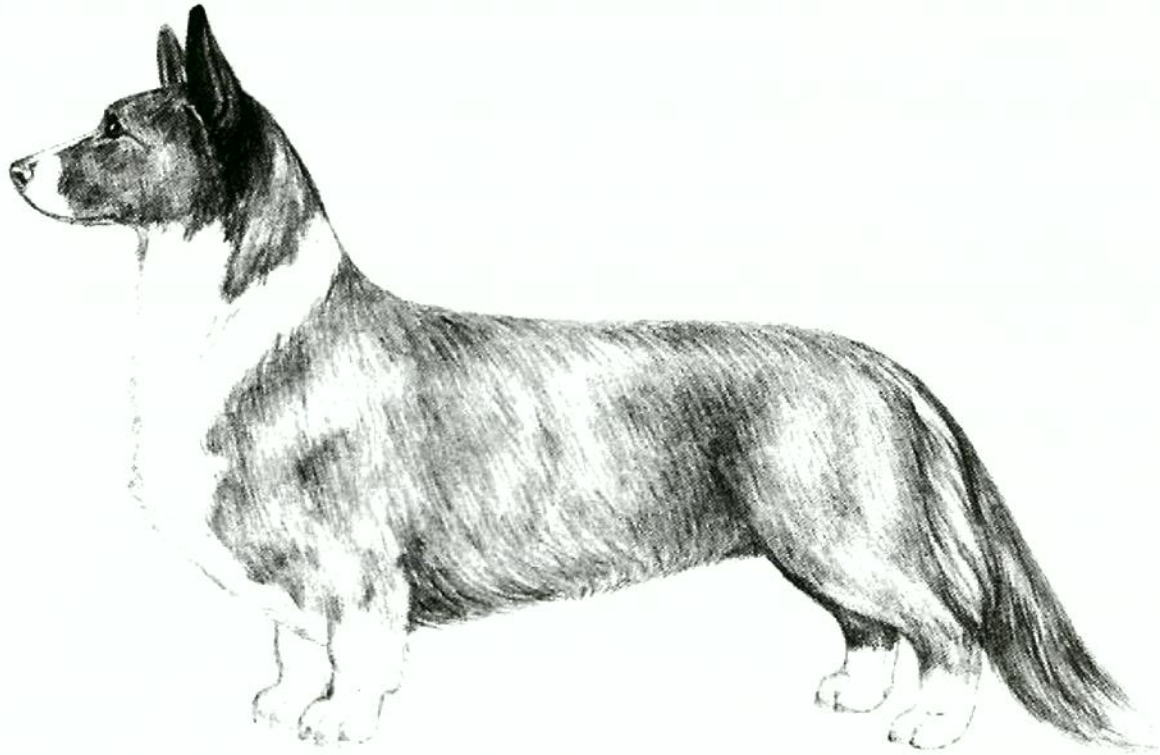

En ideell Cardigan Welsh Corgi hannhund

Helhetsinntrykk: Robust, tøff, bevegelig og utholdende. Lang i forhold til høyden. Avslutter med en revelignende, buskete hale i forlengelse av kroppen.

De første to setningene gir deg et konsist bilde av en rasetyrisk cardigan. "lang og lavstilt" beskriver nødvendige trekk i rasen. En høybent cardigan er ikke korrekt. Kort rygg, ofte kombinert med kort, tykk hals, ødelegger den ønskede cardigan-silhuetten og den eleganse som en typeriktig cardigan har. Enhver tendens mot det kvadratiske eller grovhet skal straffes strengt.

Dommere bør bruke bord under den individuelle gjennomgangen av hunden for å vurdere balanse og proporsjoner. Uttrykk og ørestilling, derimot, kan bedre vurderes når den står på bakken.

Den ideelle Cardigan Welsh Corgi tisper

Størrelse, proporsjoner og substans:

Mankehøyde: Ideal 30 cm.

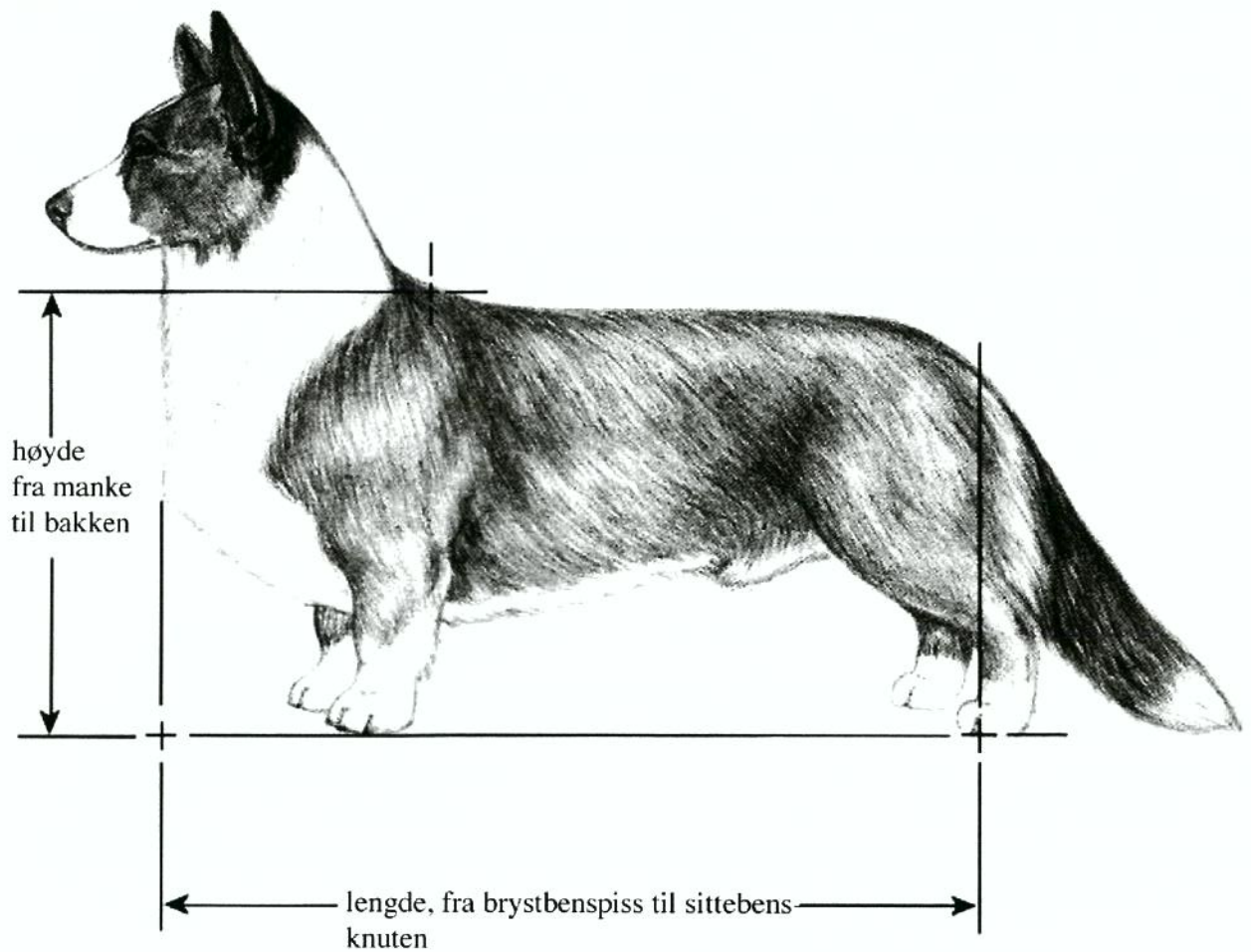
Vekt: skal stå i forhold til hundens størrelse. Balansert helhet er det viktigste.

Balanse er viktigere enn størrelse. Hanhunder og tisper bør være mellom 28 og 32 cm i skulderhøyde når de står naturlig. Det ideelle forhold høyde :lengde er 1:1,8 når man måler fra brystbenspissen til sittebensknuten og fra bakken til skulderbladstoppen.

Ideelt bør en hanhund veie mellom 14 og 18 kg, en tisper mellom 12 og 16 kg.

Mangel på balanse, for store eller for små hunder er alvorlige feil.

Det kan være vanskelig å bestemme lengden på ryggen pga forskjell i skulderleie, skuldervinkling og haleansats. Når man ser en cardigan fra siden, vil bukser og en tykk, lang hale gi inntrykk av en hund som er nesten dobbelt så lang som den er høy.

I forhold til størrelsen, er cardigan en hund med kraftig benstamme. Den skal se kraftfull ut, men aldri grov. Grove hunder er ofte tettbygde (cobby) både i kroppen og i nakken, og for grove i hodet. Dette er ikke korrekt og skal straffes. Like utypisk er for små, spinkle og/eller høybente cardigans. Man mister det rasetypiske med disse feilene. Cardiganen skal være lang, lav og godt muskelsatt,- en effektiv hasebiter. Men en hund som er for lang og lav er heller ikke en effektiv gjeterhund, så det er også en feil. Helhetlig balanse er essensielt for korrekt silhuett.

For høybent og for steil både foran og bak

For lang i lendeområdet, svak overlinje

For kort i ryggen (cobby)

For lav

Hode: Reveaktig i form og utseende.

Hodet skal være fintmeislet, tilpasset kjønn og substansen til hunden. Det må aldri virke så stort og tungt eller så lite og fint at det er ute av balanse med resten av hunden.

Uttrykk: våkent og mildt, vaksomt, men vennlig.

Det korrekte hodet er ganske forfinet og godt utmeislet. Det er kraftig, ikke svakt eller fint. Hver hund skal være tydelig maskulin eller feminin. Store, tunge, grove hoder, korte, dype med utfylte kinn, snipete og smale hoder er alle feil.

Øyne: Middels store, klare med et vennlig, våkent, men påpasselig uttrykk. Ganske bredt plasserte med tydelig markerte øyenkroker. Fortrinnsvis mørke eller harmonerende med pelsfargen. Mørke øyenlokksrender. Kun hos blue merle tillates ett eller begge øyne blek blå eller blåflekket.

Øynene skal ha tydelig markerte øyenkroker og altså ikke være runde. Men heller ikke er øyet ovalt, det er heller den øvre linjen som er mer buet enn den nedre. Feil øyefasong og -størrelse ødelegger uttrykket. Mørke øyne foretrekkes. Lyse øyne er uønsket. Små eller innsunkne øyne gir et griseaktig uttrykk og er en feil. Det samme er runde, utstående øyne. Den pigmenterte delen av øyet (iris) bør sjekkes for blå flekker eller prikker. Alle andre hunder enn blue merles diskvalifiseres hvis de har blått i iris.

Korrekt hanhundshode

Korrekt tispehode

Korrekt hode og hode med feil

Korrekt hode

For lang snuteparti, for lite stopp

Konveks snuteparti
(romersk)

For kort snuteparti

Rundt skalletak

Ikke parallelle plan

Ører: Opprettstående, ganske store i forhold til hundens størrelse. Ørespissen svakt avrundet. Moderat bredde ved basis, med omtrent 9 cm innbyrdes avstand. De bæres slik at spissen ligger litt utenfor en tenkt linje trukket fra snutespiss gjennom øyets sentrum. Plassert langt tilbake på skallen, slik at de kan legges flate langs nakken.

Cardiganens ører er karakteristiske og viktige for rett rasetype. Ørene må være stående, avrundet i spissen og ganske store i forhold til hodet. Små eller spisse ører er alvorlige feil hos rasen. Ørene må ikke være for høyt og tett ansatte, ikke parallelle med hverandre som kaninører, da dette ødelegger hodets silhuett og proporsjoner. For lavt ansatte ører (som flyvinger) er også feil. Sterkt, godt ørelær er ikke nødvendigvis det samme som tykt. Ørespissene skal være rettet noe videre enn den tenkte linjen nevnt i standarden. Vær klar over at valper og unge hunder ofte bærer ørene noe videre enn de voksne. Dommeren må bare forsikre seg om at de ikke er lavt ansatt.

En dommer bør gjøre alt for å få se om ørene vil komme opp i ønsket posisjon. Uten det er det vanskelig å vurdere uttrykket korrekt. Men en kan ikke forvente seg at ørene holdes slik hele tiden. I bevegelse legger cardiganen ofte ørene bakover.

Korrekte ører

Korrekte ører som bæres akseptabelt hos valp/ungdhund

Akseptabel ørestilling i bevegelse

For høyt ansatte ører; båret for rett opp

For små og spisse ører

For lavt og vidt stilte ører

Viktige proporsjoner: skalle: snuteparti: 5:3

Skalle: Bred og flat mellom ørene, avsmalnende mot øynene. Svakt i velvet.

Stopp: Moderat

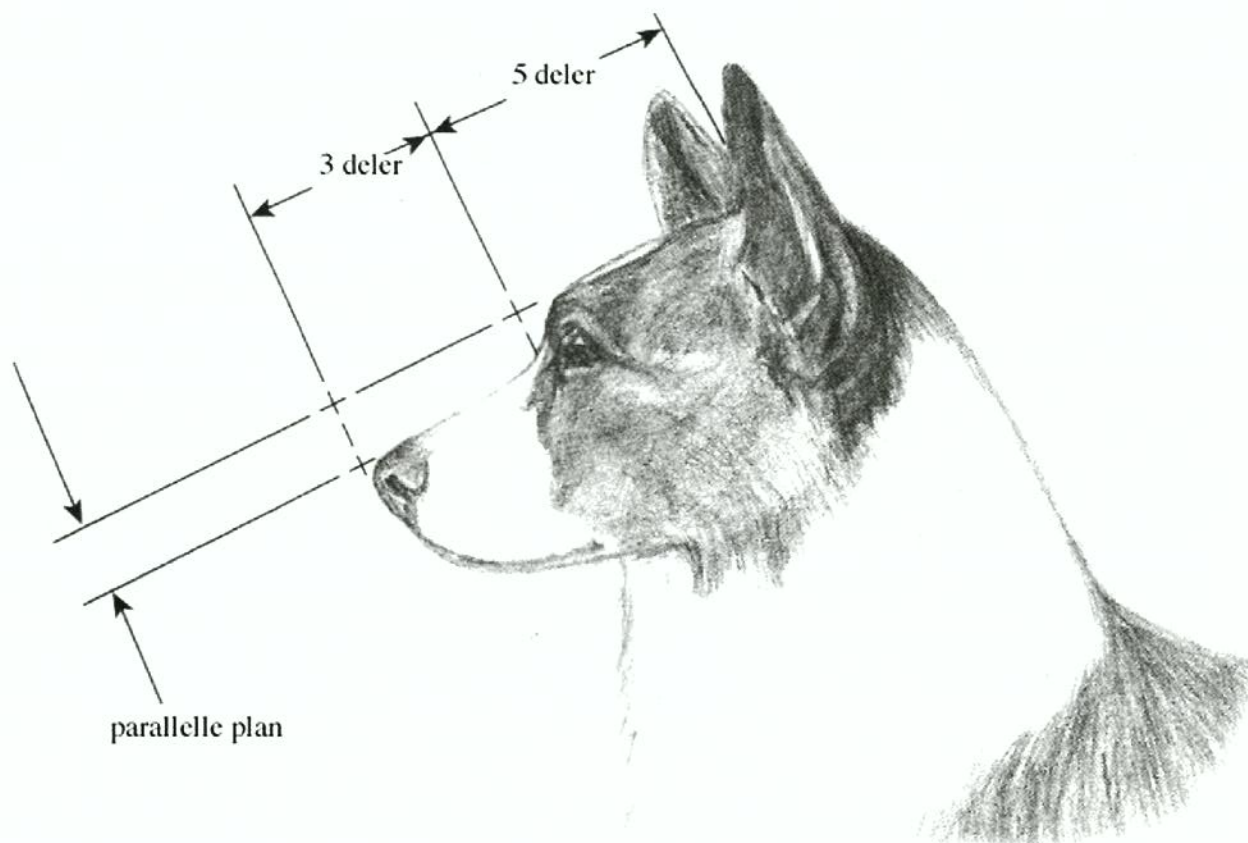
Nesebrusk: Sort, lett framtreddende.

Snuteparti: Lett avsmalnende mot nesebrusken, men på ingen måte stump. Renskåret, kraftig, men ikke framtreddende underkjeve.

Skallen skal være moderat bred og flat, uten framtreddende occipitalbein. Den blir gradvis smalere mot øynene. Svak midtfure mellom øynene. Flate kinn med lett utmeisling der kinnet møter snutepartiet, og under øynene. Kinnbeinsbuen skal ikke være framtreddende. For framtreddende kinnbeinsbue og for kraftige muskler i kinnet gir "bollekinn" og gjør hodet for grovt. Framtreddende øyenbrynsbuer er karakteristiske og nødvendige for det korrekte uttrykket.

Snutepartiet fra snutespissen til start på stopp skal være kortere enn lengden på skallen fra start på stopp til occipitalbeinets høyeste punkt. Proporsjonene skal være 3 deler snuteparti til 5 deler skalle. Snutepartiet skal være avrundet, men ikke stumpet, avsmalnende, men ikke spisst. I profil skal skallens plan være parallell med snutens, men på et lavere nivå grunnet det uttalte, men moderate stoppet.

Nesebrusken skal være sort, bortsett fra hos blue merles, hvor også "sommerfuglsnute" tolereres. Alt annet enn sort snute er diskvalifiserende hos andre farger.

Proporsjoner og plan i hodet

Kjever og tenner: Kraftige tenner. Saksebitt.

Leppene slutter tett og jevnt til hele veien rundt. Kjeverne er sterke og rene. Underkjeven er moderat dyp og velformet, når neseroten og med en avrundet hake. Tennene er sterke og jevne. Saksebitt foretrekkes, dvs at innsiden av de øvre fortenner slutter tett over utsiden av underkjevens fortenner. Overbitt, underbitt eller skjevt bitt er alvorlige feil.

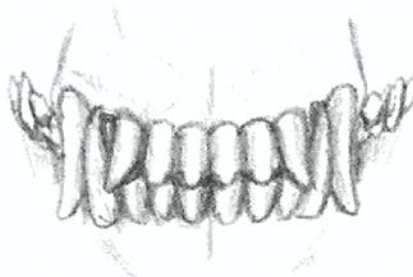
Underkjeven skal ikke være spiss eller snipet. Snutespissen skal stikke noe utenfor underkjeven.

Løse lepper er uønsket. Selv om tangbitt ikke er en alvorlig feil, er saksebitt å foretrekke.

Cardigans har ikke for tiden problem med tannmangel.

Korrekt saksebitt, sett fra siden

Korrekt saksebitt, sett forfra

Akseptabelt, tangbitt

Feil, overbitt

Feil, underbitt

Hals: Muskeløs, godt utviklet, står i forhold til hundens bygning. Går naturlig over i skråstilte skuldre.

Kropp: Ganske lang og kraftig med godt markert midje.

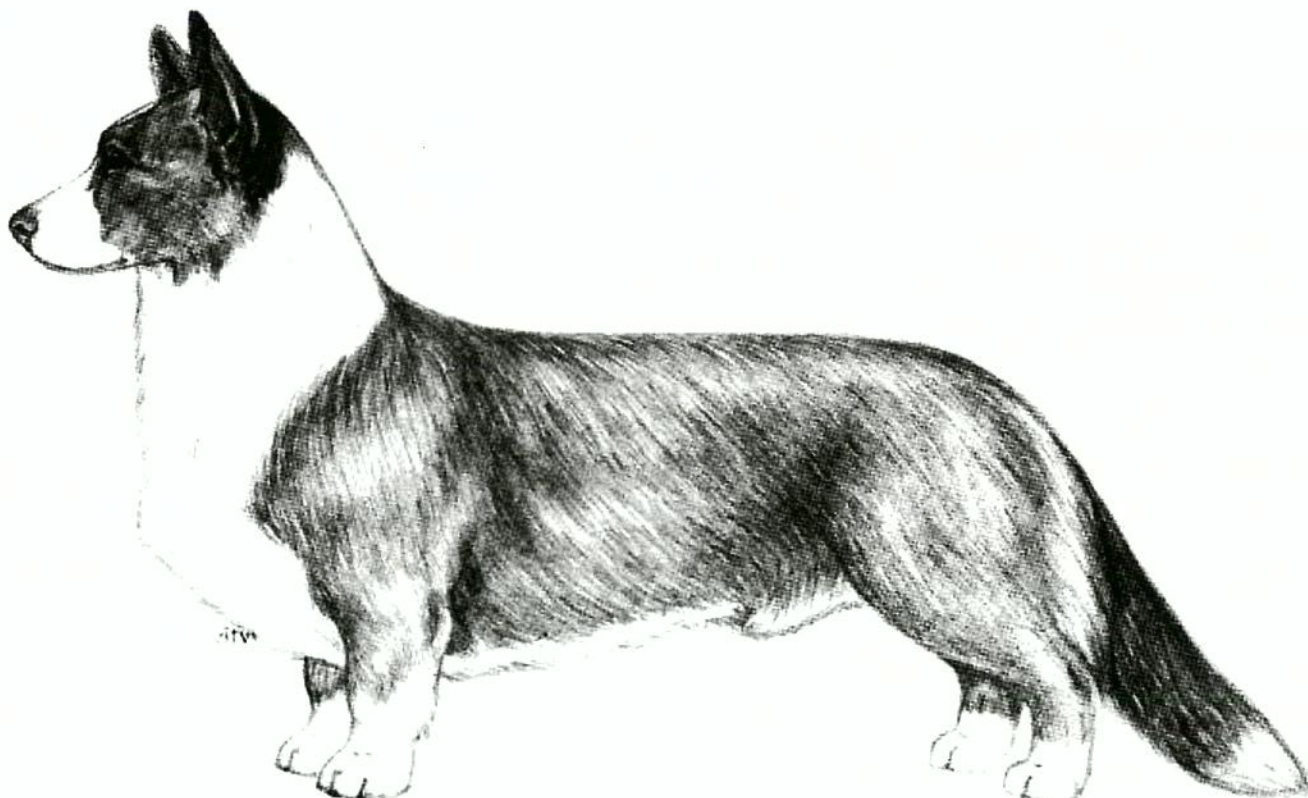
Overlinje: Rett

Halsen er moderat lang og muskuløs uten løs hud. Godt utviklet, særlig hos hanhunder, og proporsjonal med hundens bygning. Godt ansatt hals som passer godt sammen med sterke, velformede skuldre. Rett overlinje. Kroppen er lang og sterk.

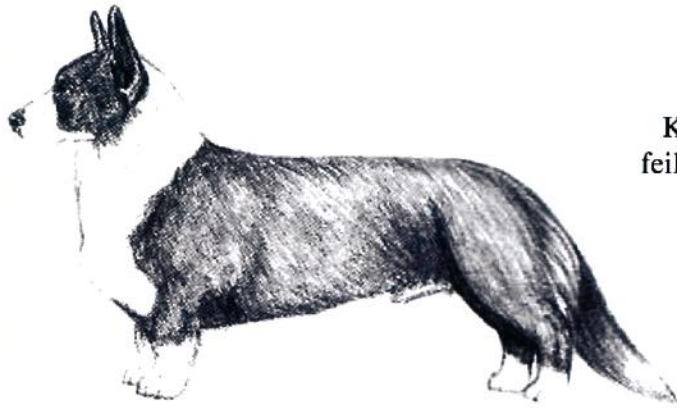
En moderat lang, buet hals er nødvendig for den korrekte balanse. En kort, "stuffy" hals er høyst uønsket og ses vanligvis i kombinasjon med framskutt skulder. Dette er en feil som både påvirker sunnhet og rasetype og gir feil cardigan silhuett.

Ønsket er rett overlinje, fra hals til kryss. Cardiganens overlinje kan feiltolkes som å stige over lendepartiet pga kraftig muskulatur og ekstra tykk pels i det området. Krysset skal være lett fallende. Karpelend eller høyere bak er feil. En overlinje som er urolig i bevegelse tyder på dårlig kondisjon, lite effektive bevegelser og/eller svakheter i lenden eller ryggen. Disse feilene bør straffes.

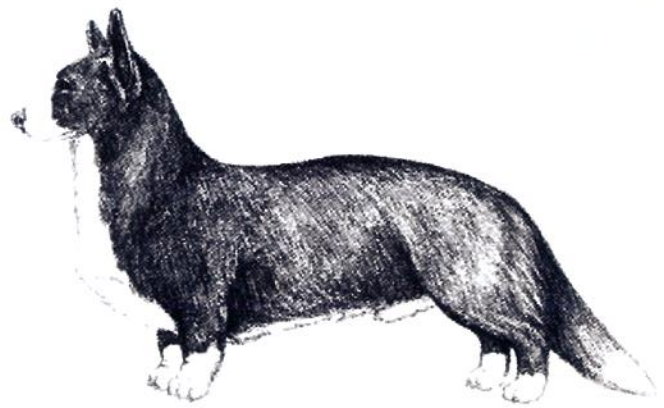
Cardiganen er lang i forhold til høyden. Den skal både virke og føles hard og muskuløs med moderat kraftig benstamme. En kort eller "cobby" kropp gir feil silhuett og er en alvorlig feil i rasetype.

Korrekt hund med ønsket lengde på hals og god kroppslengde og -fasong med stram, rett overlinje.

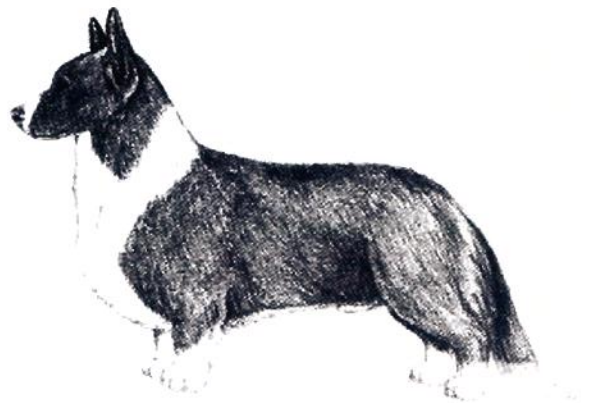
Kort, "stuffy" hals som kommer fra feil skulderplassering

Karpelend

Feilaktig, rørformet kropp med høy bakpart

Kort, "cobby" kropp

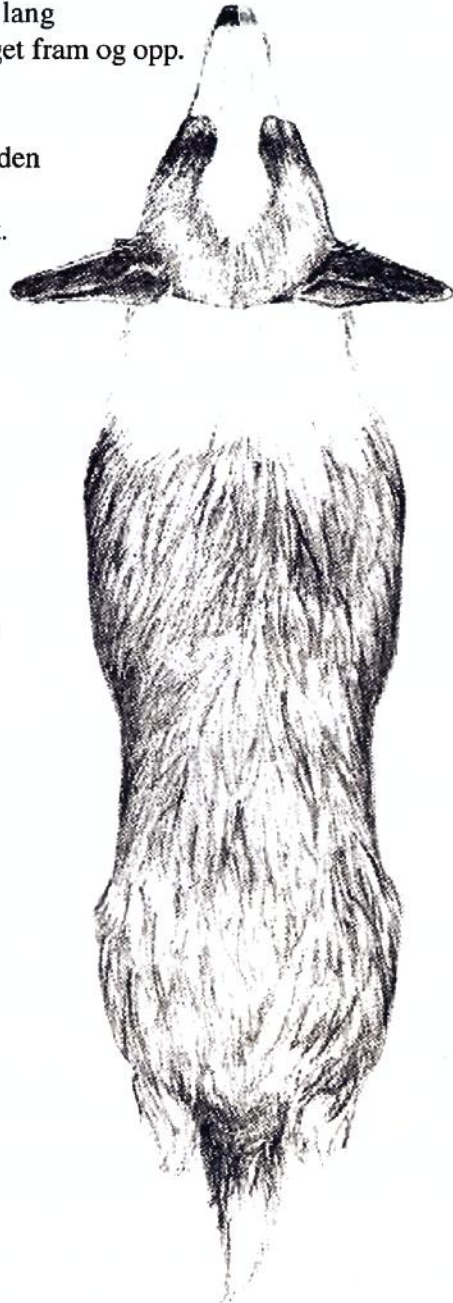
Bryst: Moderat bredt med framtrede brystben. Dyp brystkasse med godt hvelvede ribben.

En voksen cardigan har en moderat bred brystkasse. Både for bred og for smal brystkasse er uønsket. Brystkassen må være dyp, til like over mellomhånden, og enhver tendens til å være høy på bena er feil. Den ønskede brystkassen er lang og eggformet, ikke rund, med den bredeste delen av egget fram og opp. Flat brystkasse er også en feil.

Cardiganen skal ha en lang kropp. Mesteparten av lengden kommer fra en lang brystkasse kombinert med korrekt vikling foran og bak, sammen med godt utviklet forbryst. Hunden skal ha et godt markert, sterkt lendeparti.

En hund med langt, svakt lendeparti vil ha en overlinje som synker eller ikke er fast i bevegelse. En hund med svært kort lendeparti er lite bevegelig og fleksibilitet når den gjeter.

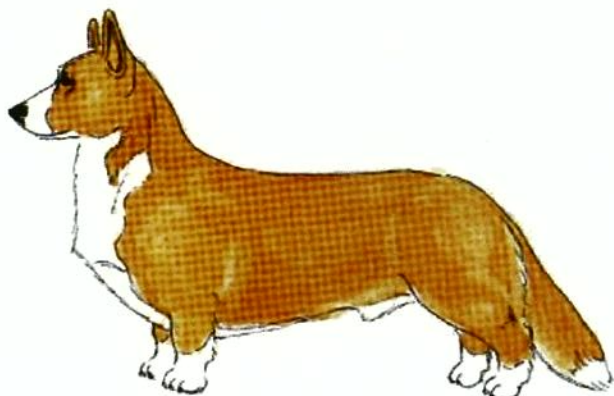
Sett ovenfra, er den bredeste delen ved skuldrene, så blir den gradvis smalere til den har en markert midje, for så å bli bredere over godt utviklede hofter, som er litt smalere enn skuldrene. Hunder som er like brede fra skulderen og bakover til hoftene er ofte grunne og mangler ribbensbue, som er en feil, eller de er for fete.

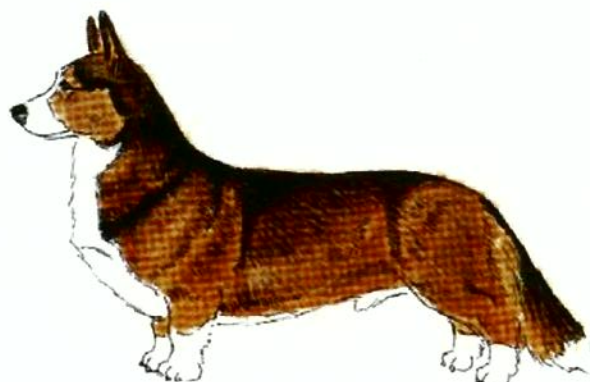
Korrekt sett ovenfra

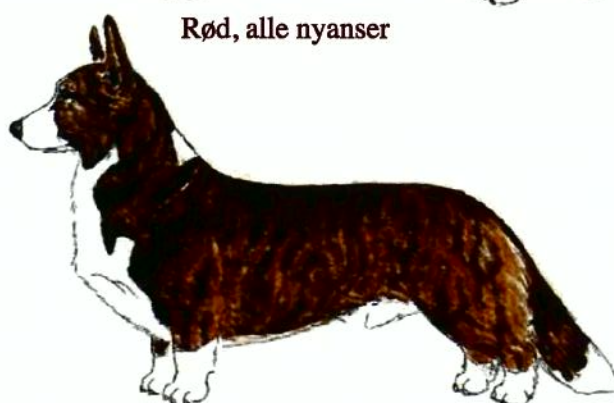
Farger hos welsh corgi cardigan:

Rød, alle nyanser

Sobel, alle nyanser

Brindle, alle nyanser, her rødbrindle

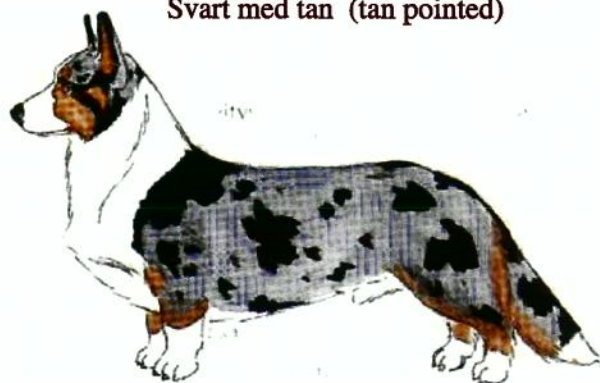
Dette er en svart brindle

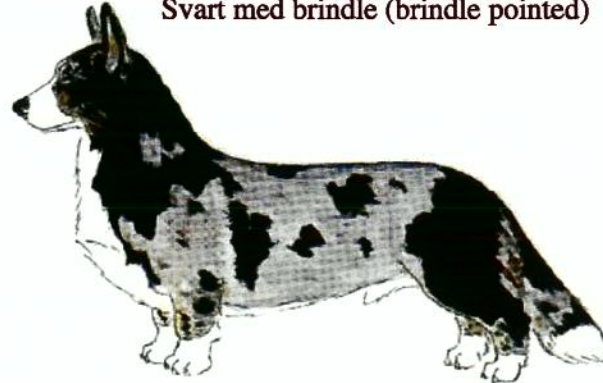
Svart med tan (tan pointed)

Svart med brindle (brindle pointed)

Blue merle med tan (tan pointed)

blue merle med brindle (brindle pointed)

hel sort maske

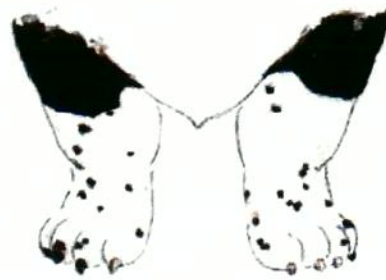
sobel med karakteristisk "Micke Mus"-maske

Rød med sort maske

Tegning på kinn hos brindle pointed svart

"fregner" på bena

Hale: Revelignende, ansatt i overlinjens forlengelse. Moderat lang, rekker nesten eller helt til bakken. Bæres lavt i stående, men kan løftes litt over rygglinjen under bevegelse. Ikke ringlet over ryggen.

Krysset faller lett mot halefestet. Et lett fallende kryss er nødvendig for korrekt halefeste og indikerer korrekt vinkel på bekkenet, noe som igjen er nødvendig for korrekt bakbensaksjon. Et flatt kryss vil gi et kantet utseende som ofte forbindes med høyt halefeste. Et avfallende kryss er også feil. Både et flatt og et avfallende kryss gir feil silhuett og påvirker bevegelsene negativt.

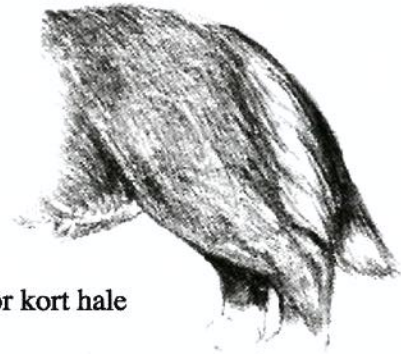
Korrekt revchale

Halen er ansatt lavt på kroppen og når godt nedenfor haseleddet. Den bæres lavt når hunden står eller går sakte, parallelt med bakken i sakte trav og løftes når hunden er opphisset eller løper fort, men den skal aldri krølles over ryggen. Høyt ansatt hale er en feil. Den foretrukne halen bæres lavt eller parallelt med bakken. Det er veldig viktig å skille mellom halefeste og måten halen bæres på.

Hos cardigan er høyt halefeste og en lykkelig hale to ulike ting. En hale som er høyt ansatt og bæres krøllet over ryggen er en alvorlig feil og ødelegger hundens silhuett. En hund som derimot løfter halen over rygglinjen når den er opphisset skal ikke straffes så lenge den ikke bæres inn over ryggen. Korte haler som ikke rekker nedenfor hasene skal straffes. Er pelsen skikkelig lang, ser det ut som om halen rekker helt ned til bakken. En hale som bæres mellom beina indikerer temperamentsproblem, eller usikkerhet i ringen.

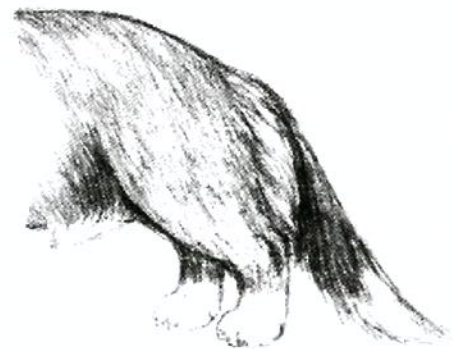
For høyt ansatt hale med flatt kryss

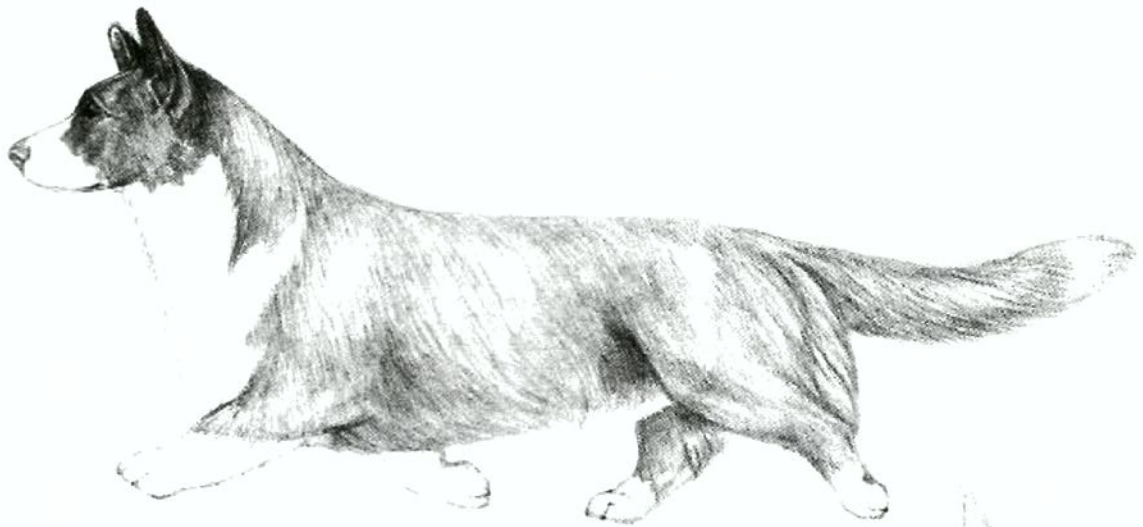
For kort hale

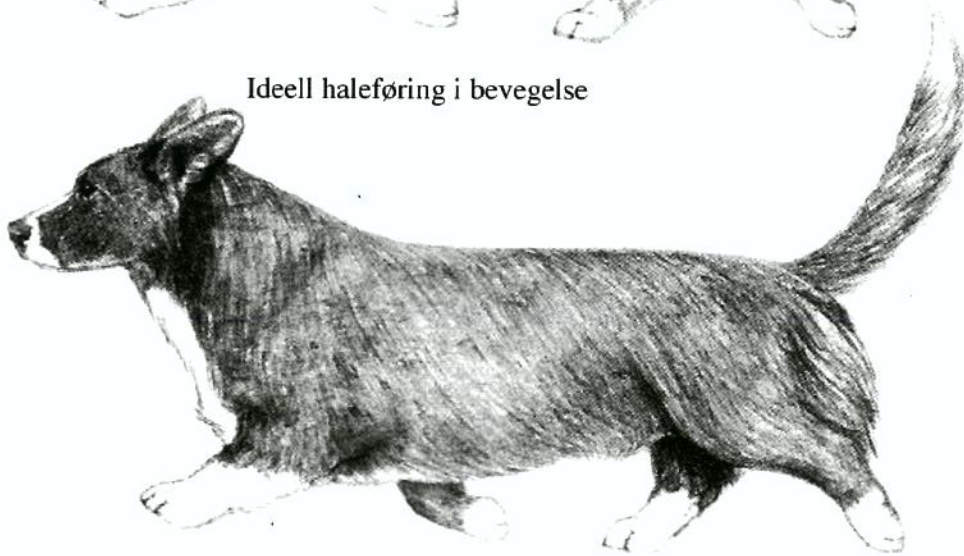
Overdreven beheng på halen

For lavt ansatt hale med for avfallende kryss.

Ideell haleføring i bevegelse

Akseptabel haleføring i bevegelse

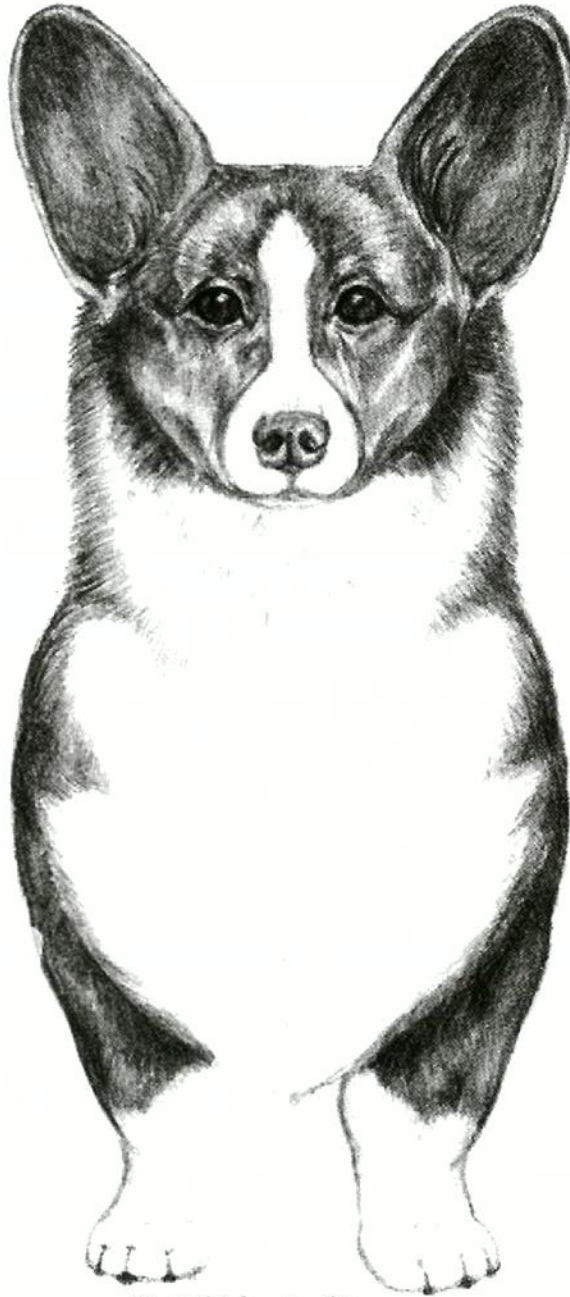

Feil haleføring med høyt halefeste og begrenset driv i bakkensbevegelsene

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftig benstamme helt ned til potene. Korte ben, men kroppen skal gå godt klar av bakken.

Den moderat brede brystkassen smalner gradvis av til en dyp kjøll som rekker godt ned mellom forbena. Den korrekte cardigan brystkassen er eggeformet, skuldrene legger tett inntil den bredeste delen av brystkassen, som smalner nedover og blir oval. En rund, eller tønneformet brystkasse, er feil. Hele skulderkonstruksjonen ligger godt tilbakelagt mot ribbena, slik at brystbenet stikker godt fram og gir et godt forbryst. Hos en voksen er en grunn brystkasse feil.

Korrekt front - tisper

Skulder: Muskeløse. Godt tilbaketragte. Ca 90 graders vinkel mellom skulder og overarm.

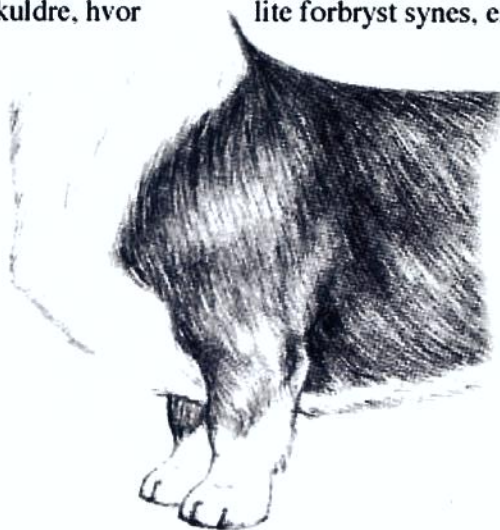
Skuldrene skrår nok ned- og utover fra skulderbladstoppen til å gi rom til ønsket ribbensbue. Skulderbladene er lange og godt tilbaketragte og møter overarmen i tilnærmet 90 graders vinkel. Overarmen er nesten like lang som skulderbladet.

Skulderen skal være tilbaketragt i omtrent 45 grader på en tenkt linje i horisontalplanet.

Mellom skulderblad og overarm er det som hos mange kortbente ca 90 grader. Korte overarmer, som ofte finnes hos dverghunder, er et problem for en gjeterhund. En hund med kort overarm og/eller steil skulder vil ha korte, støtende steg og vil lett bli trøtt når den arbeider. Selv om cardigan er en sterk og muskuløs hund, må den ikke være tung i skuldrene. De skal ligge tett mot ribbena, uten overdreven

muskulatur. Framskutte skuldre, hvor

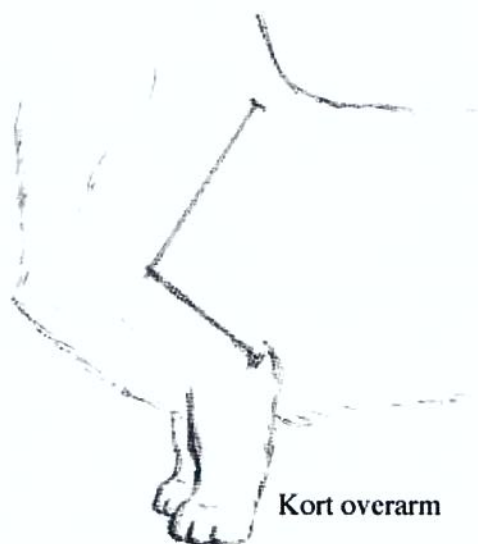
lite forbryst synes, er feil. Slike skuldre er også

Ideell skuldervinkling og -plassering

Steil og framskutt skulder

Kort overarm

Albue: Tilliggende.

Underarm: Lett buet for å slutte tett inntil brystkassen.

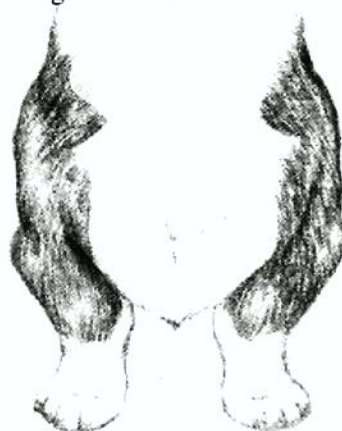
Albuene skal slutte godt til og hverken være for bundne eller ustabile. Underarmen (ulna og radius) skal være buet for å passe rundt brystkassen. Buen i underarmen gjør avstanden mellom mellomhendene mindre enn mellom albuene. Mellomhånd er sterk og fleksibel. Sporer fjernes.

Det er nødvendig med tettsluttende albuer for å få skikkelige bevegelser. Utadvridde albuer er ikke korrekt. Dette er et problem i rasen.

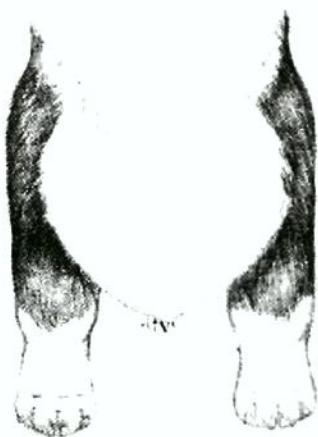
Tønneformet brystkasse, for mye muskulatur i skuldrene, korte overarmer, framskutte skuldre, underarmer som ikke er korrekt buet er alle feil som bør straffes. Det er veldig viktig å forstå at underarmen skal bue seg rundt brystkassen. En cardigan front er ikke rett fra albuen til bakken. En ikke korrekt front er en alvorlig feil i rasen.

Korrekt front

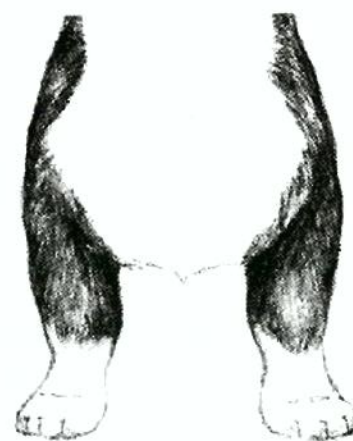
Utadvridde albuer

For vid og steil

For mye bue i underarm

Korrekt utadvridde poter, men for lite bue i underarm og feilaktig, rund, rørformet kropp.

Korrekt front, hanhund

Poter: Lett utoverdreide. Runde, godt sluttede, ganske store med kraftige tredeputer.

Potene er relativt store og runde med godt fylte tredeputer. Frampotene peker lett utover når man ser hunden bent forfra, for å balansere bredden over skuldrene. De bør imidlertid ikke være mer enn 30 grader fra midtlinjen når sett ovenfra. Tærne skal ikke sprike.

En korrekt cardigan pote er rund, ikke oval,

Feilaktige, ovale poter

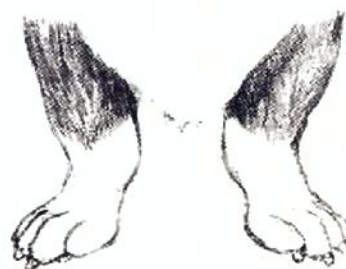
Korrekte frampoter

De to ytterste tærne spriker, noe som indikerer for mye vridning.

Koder over

Flate, lange poter

En korrekt cardigan front er hverken rett eller så buet at den er usunn. Benstammen er ganske kraftig for en hund på denne størrelsen, men ikke så kraftig at den virker grov eller reduserer bevegeligheten. Å kode over, steil front, for utadvridde poter er alvorlig feil.

For å forstå cardigan, må man forstå dens frontkonstruksjon. En korrekt frontkonstruksjon er et essensielt rasetrekk. En cardigan front må ha en underarm som buer seg rundt brystkassen og poter som er lett utadvridde. Rette fronter, som ofte også er vide, er både en konstruksjonsfeil og en alvorlig feil i rasetype. Fronter som er for utadvridde er usunne, men fører ikke til at man mister det rasetypiske. Legg imidlertid merke til at hos en ung hund vil ikke forpotene være så utadvridde som hos en voksen, men den buede underarmen må finnes.

Å kode over er en alvorlig feil og svært usunt. Dette ses best fra siden, - mellomhånden er steil og lite fleksibel og det ser ut som beinmasse stikker ut over poten. Man kan ofte se skjelving. En hund med denne alvorlige feilen kan ikke arbeide skikkelig og viser ekstremt usunne bevegelser.

Behovet for korrekt bedømmelse av en cardigan welsh corgi front kan ikke understrekes sterkt nok!

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftige, velvinklede. Kraftig benstamme helt ned til potene. Korte ben.

Lår: Muskeløse.

Knær: Velvinklede.

Underlår: Muskeløse.

Haser: I stående loddrett sett fra siden og bakfra.

Poter: Runde, godt sluttede, ganske store med kraftige tredeputer. Sporer uønsket.

Bakparten er godt muskelsatt og sterk, men litt smalere enn skuldrene. Bekkenet skrår nedover med krysset og danner en rett vinkel med lårbeinet i hofteløddet. Det skal være moderat vinkling i haseleddet. Korte mellomfötter som står loddrett på bakken og parallelle med hverandre. Sporer fjernes. Potene peker bent framover og er litt mindre og mer ovale enn de på forbeina. Tærne er godt buet med tykke tredeputer.

I det hele tatt skal bakparten gi inntrykk av nok kraft til å drive denne lave, relativt tunge gjeterhunden effektivt fram over ulendt terreng.

Overvinkling er et problem for en gjeterhund. En hund med dette problemet er ikke fleksibel nok i haseleddet og vil ikke være i stand til å ta ut steget skikkelig. Det vil ikke være nok driv og steglengde bakover. All bevegelse vil se ut til å slutte ved en tenkt loddrett linje fra halefestet. Hunden vil ha kort steglengde og bli lett trøtt. Det må følgelig straffes. Lang mellomfötter er uønsket. For bred bakbennstilling er

også feil og kan gi et rullende steg. Trang bakbennstilling er like feil. Steil bakpart er en svakhet og kan føre til skader i kneleddene, og derfor en feil. Kuhaser eller hjulbenthet er uønsket. En kraftig bakpart med god driv er meget viktig for en gjeterhund.

Korrekt bakpart

For vid

For trang

Pels:

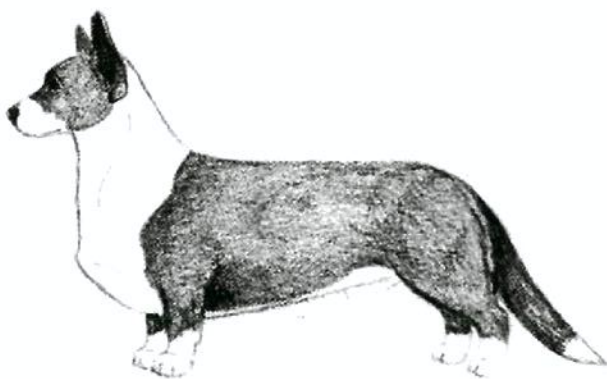
Hårlag: Kort eller middels lang med hard struktur. Værbestandig med god underpels. Helst rett.

Farge: Alle farger tillatt, med eller uten hvite tegninger. Men hvitt skal ikke være dominerende.

Pelsen er middels lang, men tykk og dobbel. Dekkhårene litt harde, men aldri stri, krøllete eller silkeaktige. Ligger ganske glatt til og er værbestandig. Den isolerende underullen er kort, myk og tykk. En korrekt pels har korte hår på ørene, hodet og beina, middels lange hår på kroppen og litt lengre, tykkere i kraven, bak på lårene som bukser, og under halen. Pelsen må ikke være så lang at den blir "fluffy",-langhår. Denne rasen røyter, og tidvis mangel av underull må ikke straffes hardt, såframt pelsen er sunn. Trimming er ikke tillatt annet enn under potene og dersom en ønsker det; å fjerne værharene (ikke vanlig i Norden) Myke dekkhår, ens lengde på all pels, strihåret, krøllet eller silkeaktig, svært kort og/eller flat pels er ikke ønskelig. En tydelig lang pels (fluffy) er en ekstremt alvorlig feil. Både myke, silkeaktige pels og langhår vil føre til problem for en gjeterhund. Det er ikke bare kosmetiske feil, ettersom de ikke vil være vannavstøtende, og beskytte mot gjørme, kratt og torner slik en korrekt pels gjør.

En flat pels er feil fordi den ikke gir beskyttelse mot elementene. En avrøytet cardigan kan se ut som om den har en flat eller kort pels fordi den har mistet underullen. Men selv om underullen mangler, så skal dekkhårene fremdeles ha rett struktur og lengde. Pels har tidligere ikke vært korrekt vurdert, - og en korrekt, full pels har noen ganger feilaktig blitt straffet for å være for lang. Cardigans med flate, korte pels er feil og skal straffes.

En må være observant og legge merke til om pelsen er fluffy, krøllet eller silkeaktig uansett lengde. Disse pelsene må straffes. Selv om en lang pels er blitt trimmet så den ser akseptabel ut, så er den ikke det. En trimmet fluffy kan vanligvis avsløres ved å se etter klippet, mykt og silkeaktig hår (kreppet) bak ørene. En cardigan som ser ut til å ha blitt trimmet noen andre steder enn under potene viser alvorlige feil og skal straffes tilsvarende.

For kort og flat pels

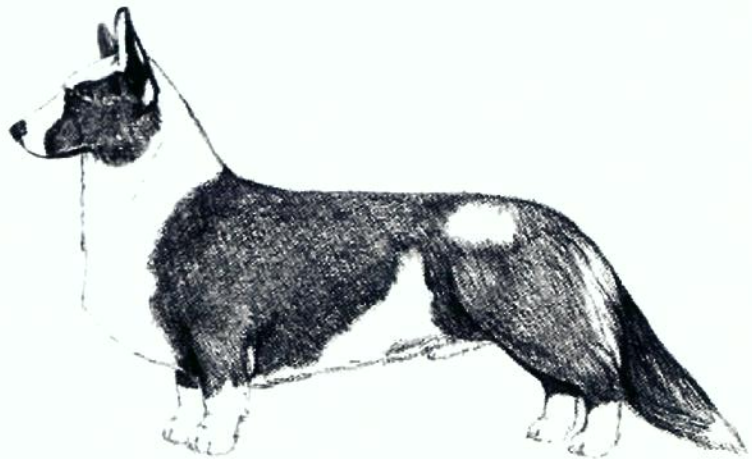

For lang pels.

Alle nyanser av rødt, sobel og brindle. Sort med eller uten tan eller brindle punkt (sort uten tan eller brindle fins ikke genetisk hos rasen! overs. anm.) Blue merle (grå og svart marmorert) med eller uten tan eller brindle punkt. Det er ingen farge som foretrekkes framfor de andre. Hvite tegninger er vanlig på nakken, som hel eller delvis krage, på brystet, bena, snuten og under, på halepissens og som et bliss på hodet. Det hvite i hodet må ikke dominere og må aldri strekke seg rundt øynene. Andre farger enn de nevnte er diskvalifiserende. (alle farger som ikke gir svart nesebrusk. o.a.) Det samme gjelder dersom hvitt er dominerende på kroppen. Blue merle ser ut som grått med svarte flekker, eller en marmorert effekt på grå bakgrunn. Alle andre merle farger er diskvalifiserende. Hvite tegninger kan finnes nesten overalt,- på ørene, på kroppen, eller på siden som enflekk, og er helt akseptable, men hvitt må ikke dominere, dekke mer enn 50% av hunden. Hvitt må aldri forekomme rundt øynene. Fregner, eller små prikker med pigment, kan forekomme i de hvite tegningene og er helt ok. Vennligst se fargesidene.

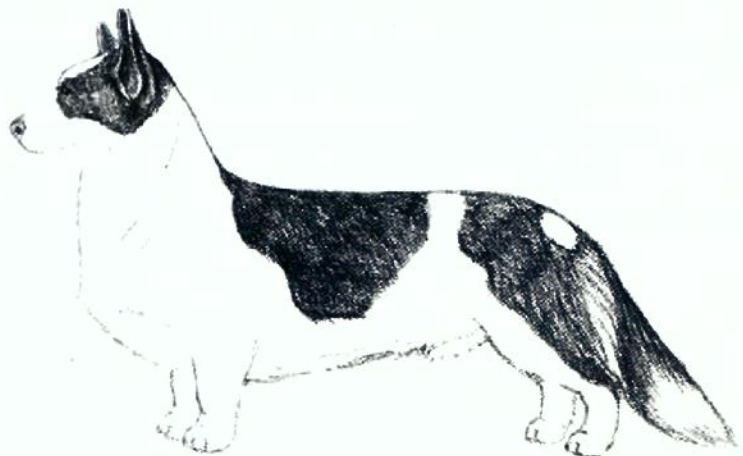
Akseptable tegninger

Akseptable flekker på kroppen

Feil; hvitt rundt øyet

For mye hvitt,- diskvalifiserende

Bevegelser: Frie og kraftfulle med albue tett inntil siden, hverken løse eller bundne. Forbena strekkes godt framover uten å løftes for mye, og i harmoni med bakbenas fraspark.

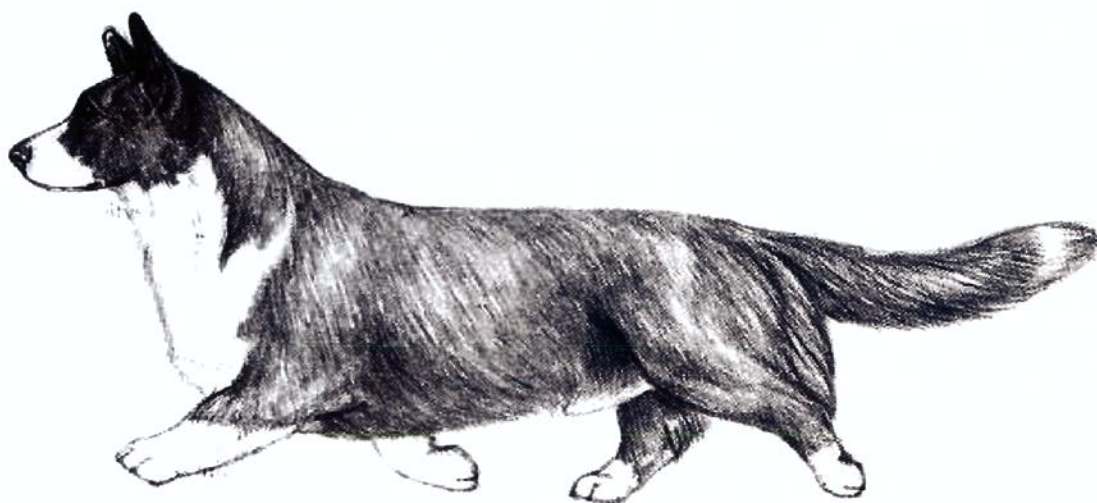
Frie og jevne. Uten anstrengelser. Når en ser den fra siden, skal forbena nå langt fram når den beveger seg i trav, uten å løftes noe særlig, i harmoni med bakbenas fraspark. Den korrekte skulderkonstruksjon og godt tilliggende albuer gjør det mulig med lange, frie bevegelser i fronten. Sett forfra, vil en legge merke til at bena ikke beveger seg parallelt, men tenderer lett innover for å kompensere for de korte bena og den brede brystkassen. Bakbena skal i trav rekke langt inn under kroppen, bevege seg på samme linje som forbena, med haser som hverken vender innover eller utover, og i en sammenhengende bevegelse skyve kraftig fra, godt bakenfor halefestet. Bena skal føres i bevegelsesretningen og hverken svinge innover eller utover, krysses eller forstyrre hverandre. Korte, støtende bevegelser, rullende eller hackney bevegelser, trangt eller vidt for- og bakfra er alt feil. Dette er en gjeterhund som må være smidig, ha frie bevegelser og utholdenhet til å gjøre det den var utviklet for.

Cardiganen må bevege seg med lange, frie steg. Hunder med korte, støtende bevegelser som often kommer fra en kort overarm, steile skuldre og/eller overvinklet kan ikke arbeide effektivt. Forbensbevegelsene i denne rasen er uvanlige og må forstås. Sett forfra, så buer forbena seg innover. Bena vil virke rette inntil poten når bakken og vekten legges på den. Også kortbente hunder vil spore sett forfra, men ikke i den grad som andre pga de korte bena og brede brystkassen. Bena skal bevege seg uten å sløse med kreftene.

Korrekte bevegelser vil være effektive og uten anstrengelser. Gyngende bevegelser er feil og kan ofte ses i hunder med vide, steile fronter.

Bakbensbevegelsene er kraftige og lange, bena strekkes godt ut bakover i frasparket. Mangel på dette, eller trange bakbensbevegelser, kuhaser og rullende bevegelser er feil. Når du ser den bakfra i vanlig trav, så vil ikke bakbena spore så mye som forbena.

Cardiganen skal være en funksjonell gjeterhund. Mangel på balanse i for- og bakbensbevegelser er svært uønsket. Ethvert avvik fra det korrekte bevegelsesmønster beskrevet i standarden skal straffes i henhold til hvor mye det påvirker det funksjonelle.

Korrekt steglengde med god rekkevidde foran og driv bak.

Korrekt forfra

Korrekt bakfra

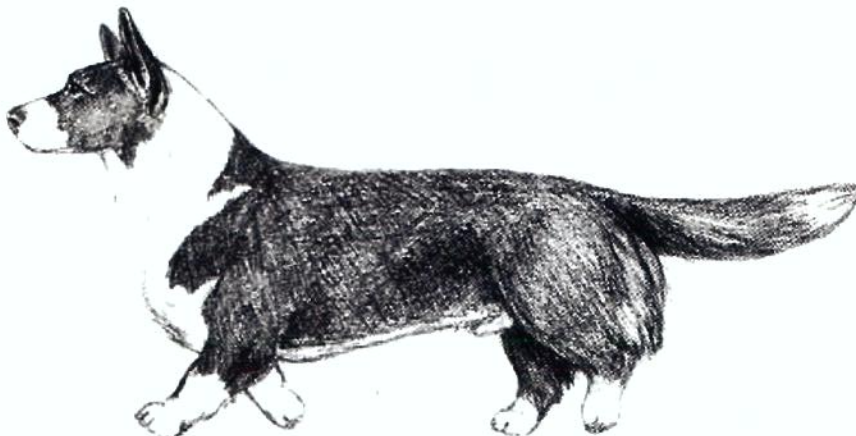
For vid i fronten

Korrekte sidebevegelser med akseptable øre- og halestilling

Sigd haset

Korte, begrensede sidebevegelser

Adferd/temperament: Våkne, aktiv, intelligent og stabil. Ikke sky eller aggressiv.

Jevnt humør, lojal og kjærlig, tilpasningsdyktig. Cardiganen er vennlig og lett å ha med å gjøre. De er våkne, men generelt ikke overdrevent utadvendte eller lett å hisse opp. Rasen er ofte reservert overfor fremmede, men må aldri være sky. Skyhet skal straffes. Valper og unghunder som er litt usikre må behandles mildt heller enn straffes. Cardiganer ser ut til å ha en utpreget sans for humor og er ofte skikkelige klovner.

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

Blå øyne, eller delvis blå øyne, i alle andre farger enn blue merle. Hengeører. Snute som er annet enn helt svart (unntatt blue merle, som kan ha sommerfuglsnute) Andre farger enn de oppgitte. Kroppsfarge hovedsaklig (over 50%) hvit.

